

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 6T/73/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121011502
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Šuťaková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2021:8121011502.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudkyňou JUDr. Beátou Šuťakovou na hlavnom pojednávaní dňa 22. novembra 2021 v Prešove, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

A. E., nar. XX. XX. XXXX N. S., R. C. D. XX, K.,

je vinný, že

- dňa 7.12.2020 si prevzal výzvu Okresného súdu Prešov zo dňa 1.12.2020 pod č.k. 5T/31/2020-88 na nastúpenie do výkonu trestu odňatia slobody v Ústave na výkon väzby v Prešove, kpt. Nálepku 1 s termínom do 3 dní od prevzatia tejto výzvy, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Prešov zo dňa 14.10.2020, sp. zn. 5T/31/2020-80, právoplatným dňa 11.11.2020, pričom obž. A. E. bez vážneho dôvodu trest odňatia slobody v lehote stanovenej súdom nenastúpil, ale úmyselne sa tomu vyhýbal do dňa 25.6. 2021, kedy bol policajtmí OKP OR PZ Prešov dodaný do výkonu trestu odňatia slobody do Ústavu na výkon väzby v Prešove,

teda

- maril výkon rozhodnutia súdu tým, že bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom,

čím spáchal

- prečin marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Za to mu súd ukladá

Podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona pri existencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a existencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákon ho pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Prešov podal dňa 1.10.2021 obžalobu na obvineného A. E. pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný A. E. v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku urobili vyhlásenie, že je vinný zo skutku, ktorý sa mu kladie za vinu.

Na to súd s odkazom na znenie § 257 ods. 5 Trestného poriadku postupoval v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku, kde obžalovaný uviedol, že rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, ako obvinený bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, bola im daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a s obhajcom sa mohol radiť o spôsobe obhajoby, rozumie právnej kvalifikácii skutkov ako trestných činov, bol oboznámení s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy kladené mu za vinu a dobrovoľne sa priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako trestný čin uvedený v obžalobe.

Zároveň súd poučil obžalovaného, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

V zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku súd zistil stanovisko procesných strán, ktoré navrhli, aby súd vyhlásenie obžalovaného prijal.

Z vykonaného dokazovania aj v prípravnom konaní mal súd jednoznačne preukázané, že skutok sa stal tak, ako je uvedené v obžalobe a dopustil sa ho obžalovaný a nakoľko súd nemal žiadne pochybnosti o tom, že sa skutok stal, ani o jeho právnej kvalifikácii, uznesením rozhodol, že vyhlásenie prijíma a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná a na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie súvisiace s rozhodnutím o treste.

Boli oboznámené aj listinné dôkazy, z ktorých súd zistil nasledovné:

Trestným rozkazom Okresného súdu Prešov zo dňa 14.10.2020, sp.zn.: 5T 31/2020 bol obvinený A. E. uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. e), písm. g) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 11.11.2020.

Výzvu zo dňa 1.12.2020 na nástup do výkonu uvedeného trestu obžalovaný A. E. prevzal dňa 7.12.2020 a obžalovaný ako odsúdený vo veci sp. zn.: 5T 31/2020 bol dodaný do výkonu trestu dňa 25.6.2020.

Z posudku vypracovaného riaditeľom ÚVV a ÚVTOS plyní, že A. E. je tretíkrát vo výkone trestu odňatia slobody, kde adaptácia na podmienky výkonu prebehla bez nedostatkov. V kolektíve sa prezentuje ako nekonfliktný typ, nariadenia príslušníkov ZVJS rešpektuje. Nebola mu uložená žiadna disciplinárna odmena ani disciplinárny trest.

Obžalovaný A. E. bol doposiaľ 5 razy súdne trestaný, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Prešov zo dňa 14.10.2020, sp.zn.: 5T 31/2020.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Podľa § 34 ods. 3 Trestného zákona trest má postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu vychádzal z rozhodných okolností uvedených v § 34 ods. 4 Trestného zákona, pričom prihliadol najmä na spôsob spáchania skutku a jeho následok zavinenie, pohnútku, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, ako aj na pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností v súlade s citovaným § 38 ods. 2 Trestného zákona, pričom skutočnosť, že obžalovaný sa k skutku priznal a tento oľutoval, posúdil ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona. Na druhej strane obžalovanému priťažuje, že už bol doposiaľ súdne trestaný (§ 37 písm. m) Trestného zákona), čo súd nemohol nezobrať do úvahy vzhľadom na predchádzajúce odsúdenia pre úmyselné trestné činy.

Trestný zákon v jeho osobitnej časti za prečin podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona umožňuje uložiť trest odňatia slobody až na 2 roky.

Vzhľadom na okolnosti skutku, spôsob jeho spáchania, postoj obžalovaného k skutku ako aj následok a s prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti, dospel súd k záveru, že na dosiahnutie individuálnej a generálnej prevencie u obžalovaného by iný trest než trest spojený s obmedzením jeho osobnej slobody nebol dostatočný, keďže predchádzajúce odsúdenie v podobe podmieneného trestu ako aj trestov spojených s jeho výkonom zrejme neviedli k jeho náprave, a preto na uvedenie si následkov konania obžalovaným mu ukladal nepodmienečný trest odňatia slobody, kde za primeraný považoval trest odňatia slobody v prvej polovici trestnej sadzby, a to v trvaní 6 mesiacov. Pre výkon trestu obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b) zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných 10 rokoch pred spáchaním skutku už bol vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin, čo je zrejme aj z oboznámeného odpisu registra trestov.

Takýto trest uložený obžalovanému súd považoval za primeraný a dostatočný na zabezpečenie účelu trestného zákona a dosiahnutie individuálnej a generálnej prevencie.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.